

K ránu

P.V.A.

Čas nesledujem, tiše nocí plujem,
nic nás do ničeho nenutí.
Vzduch se pohupuje,
my na něm tancujeme,
bez emocí a bez hnutí.

Ráno se blíží, oči se klíží,
asi pudem brzo spát.
Myšlenky tíží a hlavách nám víří
jeden a ten samej vodopád.

Co chci říct to víš,
vím co mi odpovíš.
Pak moje oči sníš
a zeptáš se co smíš.
Vím, že to nepřiznáš
přesto se mi zdá,
že si strháváš svůj oslnivý plášť.

Trochu potrhaný,
skoro bez zábrany
pomalu a jistě k zemi se sesouvá.
Nepoddajný prostor mezi námi
jako malá vzducholod' se nadouvá.

Zas přišel jeho čas a přišel mezi nás,
ničitel těch krás, lesknoucích se váz.
Krátce se zastydíš, tak málo o něm víš,
všechno pochopíš až přes něj uvidíš.